

Els llibres i la literatura, aquesta llum intel·lectual

Amb l'arribada del merescut descans de vacances proposem llibres que ens permeten viatjar geogràfica i emocionalment

Els llibres, els bons llibres, i les seues lectures, ens permeten gaudir més de la vida. Llegir és establir un diàleg amb el món (real o imaginat) i amb nosaltres mateixos, ja que a través d'ells aprenem a reconèixer els nostres delictes i faltes, les nostres virtuts i fortalises. Recordo ara les paraules del protagonista de 'Memorias del subsuelo' (Sexto Piso), magnífica obra de Dostoievski: "Deixeu-nos sols, sense llibres, i al punt ens perdrem, ens embullarem, sense saber què fer ni què pensar, sense saber el que s'ha d'estimar ni el que s'ha de avorrir". Hi ha en ells, en els llibres, els bons llibres, dubtes i matisos, penes i temptacions, metamorfosi, però també saviesa redemptora. La literatura és, en paraules de Samuel Johnson, una "espècie de llum intel·lectual que, a semblança de la llum del sol, pot permetre'ns de vegades veure el que no ens agrada".

Com sabem o hauríem de saber, és aquest un món de paradoxa i contradicció, per aquest motiu de tant en tant necessitem, a través de la literatura, desemmascarar certes sospites o meravellar-nos amb un simple canvi de perspectiva. En una entrevista recent, l'editor de Sajalín, Dani Osca, un de los participants en l'ENDEI (Encuentro Nacional de Editoriales Independientes) celebrat a Castelló el passat mes d'abril, reconeixia que "els llibres et permeten viure altres vides" i, tot, "et permeten viatjar a altres països, a altres èpoques". Osca, qui per a mi ha editat en els últims set anys alguns títols veritablement excepcionals, té molt clar que aquesta capacitat per transportar-nos a aquests altres mons i viure aquestes altres històries és "la gran basa dels llibres, de la literatura". Així doncs, a viatjar s'ha dit!

És costum per aquestes dates realitzar alguna que altra recomanació literària. Pel que sembla, en vacances és quan disposem del temps necessari per endinsar-nos

en mil i una lectures -jo en això tinc els meus dubtes, però seguiré la corrent, no fos cas que em titllin de bibliòfil radical-. Com cada estiu proposem alguns títols que ens permeten traspasar fronteres, ja siguin geogràfiques o emocionals. Volem explorar racons mai vistos, evocar èpoques del passat, descobrir que hi ha plaer en la intel·ligència.

EL NOSTRE 'LLISTAT'

Iniciem el nostre periple embarcant-nos en "un vaixell allargat, estret i gràcil, amb dos pals i una xemeneia ataronjada". És aquesta l'embarcació que va comptar entre els seus passatgers a un Lafcadio Hearn que durant una mica menys de dos mesos va voler explorar les Antilles. Des de Nova York a la Martinica, Sant Vicent, Trinitat, Tobago... 'Un crucero de verano por las Antillas' (Errata naturae) recopila les notes d'aquest singular escriptor i periodista durant aquests gairebé cinc mil quilòmetres realitzats. Viatger incansable, la seua obra és valuosa per a la comprensió del món i de la civilització orientals, si bé en aquest cas se centra en la idiosincràsia antillana, els seus paisatges i colors (com aquest blau extraordinari que li recorda a la tinta violeta i va 'in crescendo').

Amb agudes, Hearn descriu allò que veu, oferint humils reflexions sobre aquestes experiències viscudes, a més de compartir algunes emocions que finalment aconsegueix plasmar sobre el paper i ens trasllada. Gairebé sense voler, un és capaç d'imaginar-se la bellesa natural i la sensualitat d'aquestes coordenades.

I del Carib ens vam traslladar a la part sud-est

de la Rússia europea, a la vora del riu Volga. Aquesta regió d'estius calorosos i hiverns freds és la que ens descriu Alexéi Tolstói a 'La infància de Nikita' (Ardicia), una obra amb cert caire autobiogràfic. L'escriptor rus narra el món d'un nen de deu anys, un món iniciàtic. Nikita, fill d'una família acomodada, viu en un entorn idíl·lic, si bé a través de les diferents escenes en què està dividida la novel·la, es va gestant un canvi cap a la pubertat, abandonant aquesta màgica innocència pròpia dels infants. Dels simples jocs i la ingenuïtat de la vida al camp, el petit Nikita veurà com poc a poc s'ha d'enfrontar a un canvi ineludible i radical. La

prosa de Tolstói resulta senzilla i permet una lectura que es gaudeix pels detalls.

De Rússia bé podríem desplaçar una mica més cap a l'est, fins a la Xina mil·lenària, encara que el títol que proposem de Simon Leys és, en realitat, un viatge a tot arreu. 'Breviario de saberes inútiles. Ensayos sobre sabiduría en China y literatura occidental' (Acantilado) és una d'aquelles obres que són pur coneixement i erudició. No hi ha res en aquests textos sobre Mao, Balzac, el Quixot o Chesterton, per citar només alguns exemples, que no valgui la pena de ser llegit. Tot enriqueix i sorprèn, de vegades fins i tot diverteix (i molt). Les reflexions d'Leys són pura genialitat si es em permet la llicència. Mai em canso d'aprendre amb aquest veritable savi, i mai em canso de recomanar-ho.

Un altre llibre que mereix la nostra atenció ens porta a conèixer a un dels "mestres de la narrativa breu nord-americana". Ens referim a John O'Hara, al qual ara podem conèixer millor gràcies a l'antologia de relats 'La chica de California y otros relatos' (Contra). Escriptor bastant prolífic, resulta estrany que no se li hagi prestat l'atenció aquí a Espanya que altres dels seus contemporanis si van gaudir. No obstant això, sempre s'està a temps per esmenar l'error,

no? Gràcies a aquesta selecció de 24 contes descobrim a un autor amb un estil molt marcat i coherent, de finals ambigus i diàlegs veloços, gairebé desbocats. Aquesta prosa enganxa, gràcies també a la seua destresa per criticar els estaments de la societat americana. Diuen que res escapava a l'ull de John O'Hara, i ara tenim oportunitat de certificar-ho gràcies a aquesta radiografia del "país de les oportunitats".

No voldríem acabar el nostre viatge sense abans emprendre una nova aventura pel nord d'Escòcia. Pre-Textos és l'encarregada d'editar 'Diario de un viaje a las Hébridas', de James Boswell. En 1773, Samuel Johnson i James Boswell van escometre tal empresa, donant lloc a dos llibres memorables, un d'ells aquest que fins ara no havia estat traduït al castellà i que és, com podran comprovar, una font magnífica de dades i erudicions diverses. A través dels diàlegs entre els dos autors, comptem amb una mirada privilegiada sobre un paisatge enigmàtic, d'una força extraordinària.

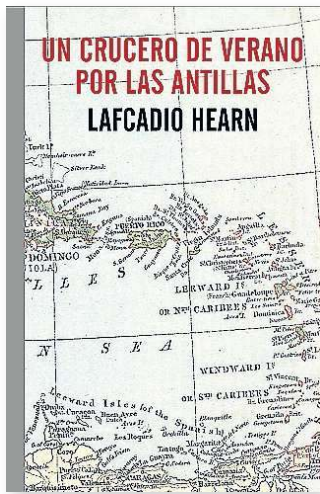
I per finalitzar, res millor que una breu estada a Eivissa, en aquesta Eivissa d'un Vicente Valero madur però també adolescent. A 'Las transiciones' (Periférica), el poeta i escriptor, amb la seua particular prosa assossegada i no exempta de virtuosisme, ben acoblada, relata la transició de quatre amics (de la infància a l'adolescència) amb el rerefons de la transició política espanyola a la mort de Franco, una època convulsa i estranya. Valero reflexiona sobre aquest període i ho fa amb aquesta elegància que el caracteritza. ≡

Eric Gras

Llibres de Lafcadio Hearn, Leys, O'Hara, Boswell, Valero o Alexéi Tolstói

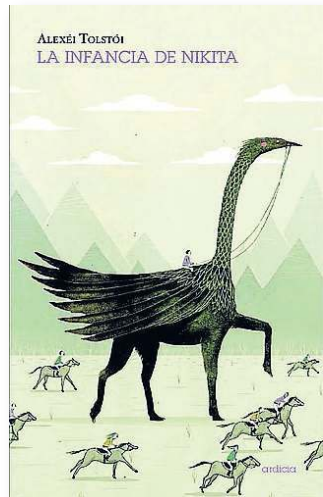

les nostres **recomanacions**

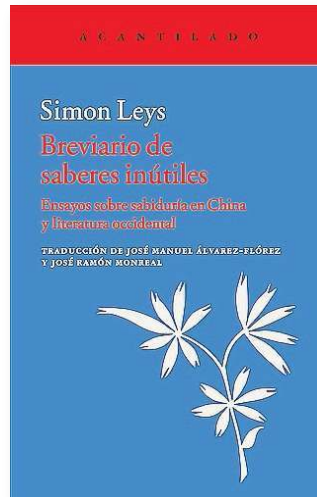
UN CRUCERO DE VERANO POR LAS ANTILLAS

de Lafcadio Hearn
Traducció: Regina López Muñoz
Editorial: Errata naturae
Madrid, 2016 | Pàgines 136

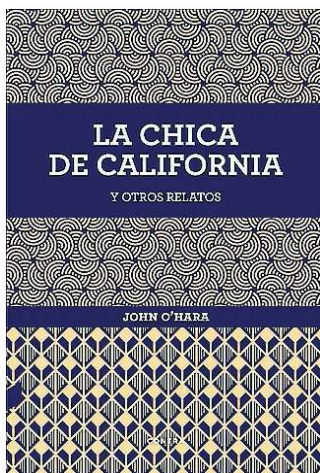
LA INFANCIA DE NIKITA

de Alexei Tolstói
Traducció: Enrique Moya Carrión
Editorial: Ardicia
Madrid, 2016
Pàgines 206

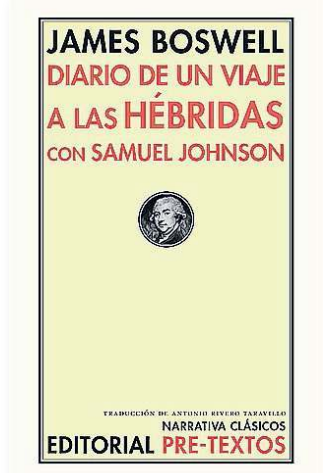
BREVIARIO DE SABERES INÚTILES

de Simon Leys
Traducció: J. M. Álvarez-Flórez y J. R. Monreal | Editorial: Acantilado
Barcelona, 2016 | Pàgines 592

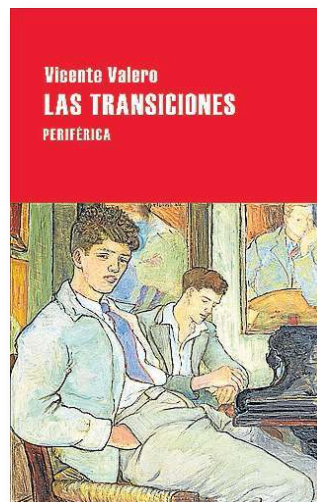
LA CHICA DE CALIFORNIA Y OTROS RELATOS

de John O'Hara
Traducció: David Paradela
Editorial: Contra
Barcelona, 2016 | Pàgines 320

DIARIO DE UN VIAJE A LAS HÉBRIDAS CON SAMUEL JOHNSON

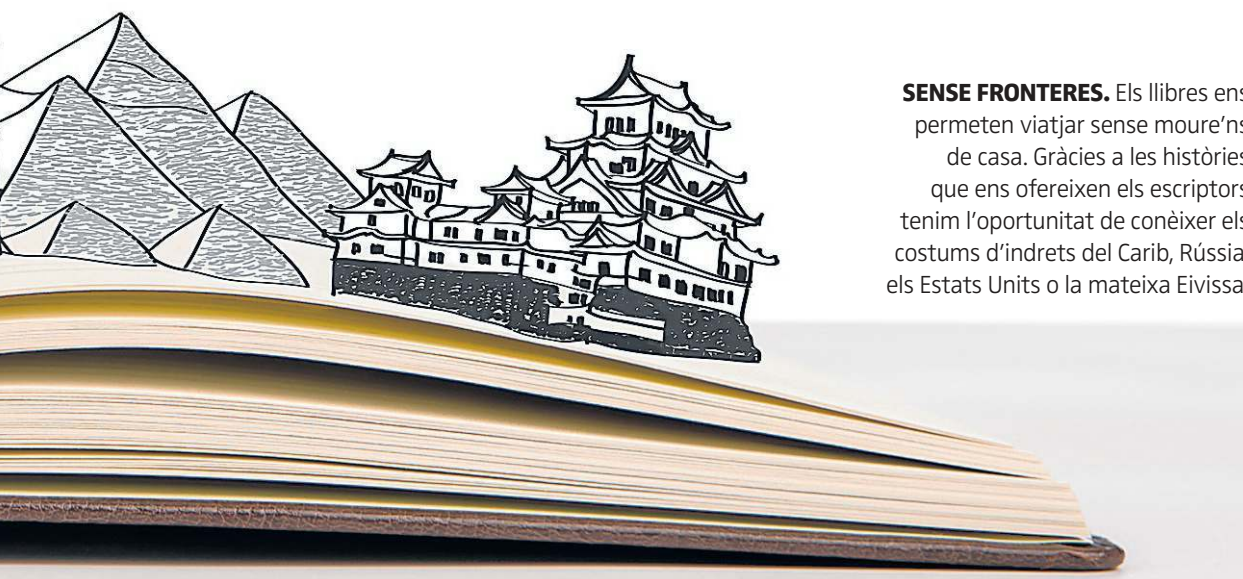
de James Boswell
Traducció: Antonio Rivero Taravillo
Editorial: Pre-Textos | València, 2016

LAS TRANSICIONES

de Vicente Valero
Editorial: Periférica
Cáceres, 2016
Pàgines 120
Narrativa contemporània

SENSE FRONTERES. Els llibres ens permeten viatjar sense moure'ns de casa. Gràcies a les històries que ens ofereixen els escriptors tenim l'oportunitat de conèixer els costums d'indrets del Carib, Rússia, els Estats Units o la mateixa Eivissa.

la firma **convidada**

Slavko Zupcic

Caçaparaules

Les paraules se les emporta el vent i el caçador de paraules surt al carrer amb la mateixa indumentària del caçador de papallones. Ja que les paraules poden ser pedres, com deia **Carlo Levi**, potser hauria de portar una escopeta, però la paraula sortiria ferida i tampoc és la idea. Per això només porta una xarxa i les dues orelles. Així, escolta com un metge li indica al pacient que es tombi a la llitera. “De memòria?”, li pregunta al pacient. “De panxa enlaira”, insisteix el metge. “De memòria, això es diu al meu poble dormir de memòria”. S'assabenta el caçador que dormir de memòria és una expressió que s'usa en algun

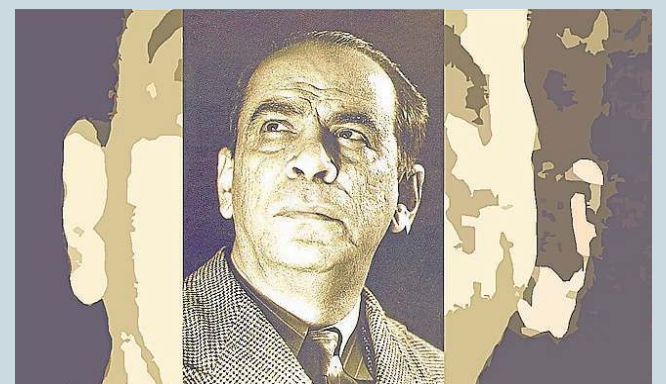
i se les fica a l'oida dret. A partir d'allí comença a usar-les, a pensar-les, fins i tot les distorsiona. Inicialment es fica al llit en el sofà, de memòria. No està malament, pensa. Després, s'incorpora i afegeix que dormir de memòria podria ser també somiar totes les nits el mateix somni. Començaria amb aquella casa de la infància. “Les coses tornen al lloc d'on van néixer”, va escriure **Rómulo Gallegos** en l'última pàgina de ‘Doña Bárbara’. Començaria a dormir somiant amb aquella casa, detingut al racó del jardí on ell i la seua germana s'entretenien jugant amb les formigues. Després almenys deu minuts pensant en el pati

“Les coses tornen al lloc d'on van néixer”, va escriure Rómulo Gallegos en l'última pàgina de ‘Doña Bárbara’

poble de Terol i que el seu ús encaixa amb alguna accepció de la paraula memòria, relacionada al seu torn amb les escultures jacents.

El caçador de paraules s'ha estirat, ha llançat la xarxa de manera perfecta i ja té una presa al botí. La mima, la tranquil·litza. La domestica de tant pensar-la i repetir-la, de tant dir-la als amics. Va a tot arreu amb les paraules guanyades. Les porta al bar i al treball. “Dormir de memòria”. Les agafa amb la mà

del col·legi i les passejades per la muntanya. Una mica més enllà, en les profunditats del son, passaria per la platja i recolliria algunes pedres. Visitaria finalment l'amor que va conèixer al carrer on també hi havia una farmàcia i les últimes dues hores les passaria jugant a teixir paraules i contes amb tu. Tot de memòria, com una rutina bella tot just descoberta però incorporada per sempre, tatuada amb metalls passats a la pell de la vida. De memòria. ≡

MENCIÓ. Rómulo Gallegos, autor veneçolà de referència.